

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

Eğitimden şundan bundan sürekli yakınıp duruyoruz ama gene de olağanüstü gençler yetişiyor. Mucize olsa gerek! Matematik Köyü'nde bu yıl ilk kez gerçekleştirdiğimiz Liselilere Yazokulu vesilesiyle tanıştım bu olağanüstü gençlerle.

Köy'e gelir gelmez, soluklanmaya bile zaman ayırmadan, kız oğlan demeden inşaatta çalışmaya koyuldular. Cehennem gibi de bir sıcak vardı... Taş taşıdılar, harç kardılar, sıva yaptılar, duvar ördüler, kiremit döşediler. Oysa kimse onlardan bir şey istememişti. Evet, gençler yazokulu boyunca temizlik, mutfak gibi sıradan günlük işlerde çalışacaklardı ama inşaat bu işler arasında değildi.

Gerçi tüm gençler Köy'e böyle heyecanlı gelmedi. Bir kızcağzın yüzünden düşen bin parçaydı Köy'e geldiğinde, ha ağladı ha ağlayacak. Çok üzüldüm. Annesine babasına sordum. Tahmin ettiğim gibi zorla getirmişler. Yazın matematik mi yapılmış... Eğlenmek, gezip tozmak, gününü gün etmek varken... Haklı. "Gelmesin, dedim, zorlamayın, hem verimli olmaz hem de Köy'ün atmosferini bozar, ona da yazık bize de... Genç kız Köy'ü gezdi. Beğenmiş olacak ki, "bi deneyeyim" dedi. Ağlaya ağlaya Köy'e gelen bu kız iki hafta sonra Köy'ü terkederken de ağlıyordu. Hayatının en mutlu, en güzel, en verimli günlerini geçirmişti.

Bir başkası "ben hela temizlemem"le başladı yazokuluna. Pisletirken yakındığını duymadım ama dedim! Memleketine döndüğünde matematik dışında kendisine ayrıca "gerçek hayatı" öğrettiğimiz için binbir teşekkür eden mesajlar yolladı.

Liselilere yazokulu bittikten birkaç hafta sonra 4 delikanlı çıkageldi. "Köyümüzü özledik..." dediler. Bütün bir gün inşaatta çalıştılar. Gece de çadırlarında kaldılar.

Matematikten sürekli çakanlar, nefret edenler, okulda hiçbir şey anlamayanlar da vardı. Matematiğe son bir şans vermek için gelmişler... Hiç görmedikleri, tahmin bile edemeyecekleri bir matematikle karşılaştılar. Matematiğe ve akıllarına hayran kalıp gittiler Köy'den.

İlk derste Andrei Ratiu hocamız tahtaya bir teorem yazıp "Şimdi bu teoremi kanıtlayacağız" dedi. Öğrenciler şaşırıldı. "Kanıtlamak mı? O da ne demek?" diye sordular. Andrei iyi bir pedagoğ olduğundan şaşkınlığını gizledi: "Yani teoremin neden doğru olduğunu anlayacağız". Öğrencilerin yanıtı tüyler ürperticiydi: "Zaten doğru olduğunu söylediniz ya! Öyle demediniz mi? Madem doğru, neden kanıtlayalım ki?" İşte öğrenciler matematikten bu kadar bihaberdiler Köy'e geldiklerinde. Köy'den ayrıldıklarında ise önlerinde yepyeni ufuklar açılmıştı. Kelimenin tam anlamıyla ezberleri bozulmuştu.

Neden okullarda adam gibi matematik öğretmezler? Ama neden?

Eğitimden sorumlu makamlara gelip de gençlerin kapasitelerini, yeteneklerini, zihinlerini genişletmemek, ufuklarını açmamak, gençleri düşündürmemek - ağır konuşacağım - bir insanlık suçu değil midir? "Sorumlular" işledikleri bu ağır suçun ayırımında bile değiller ki! Kime ne anlatmaya çalışıyorum?

alomesin